

สีใหม่
ของ
เด็กชาย

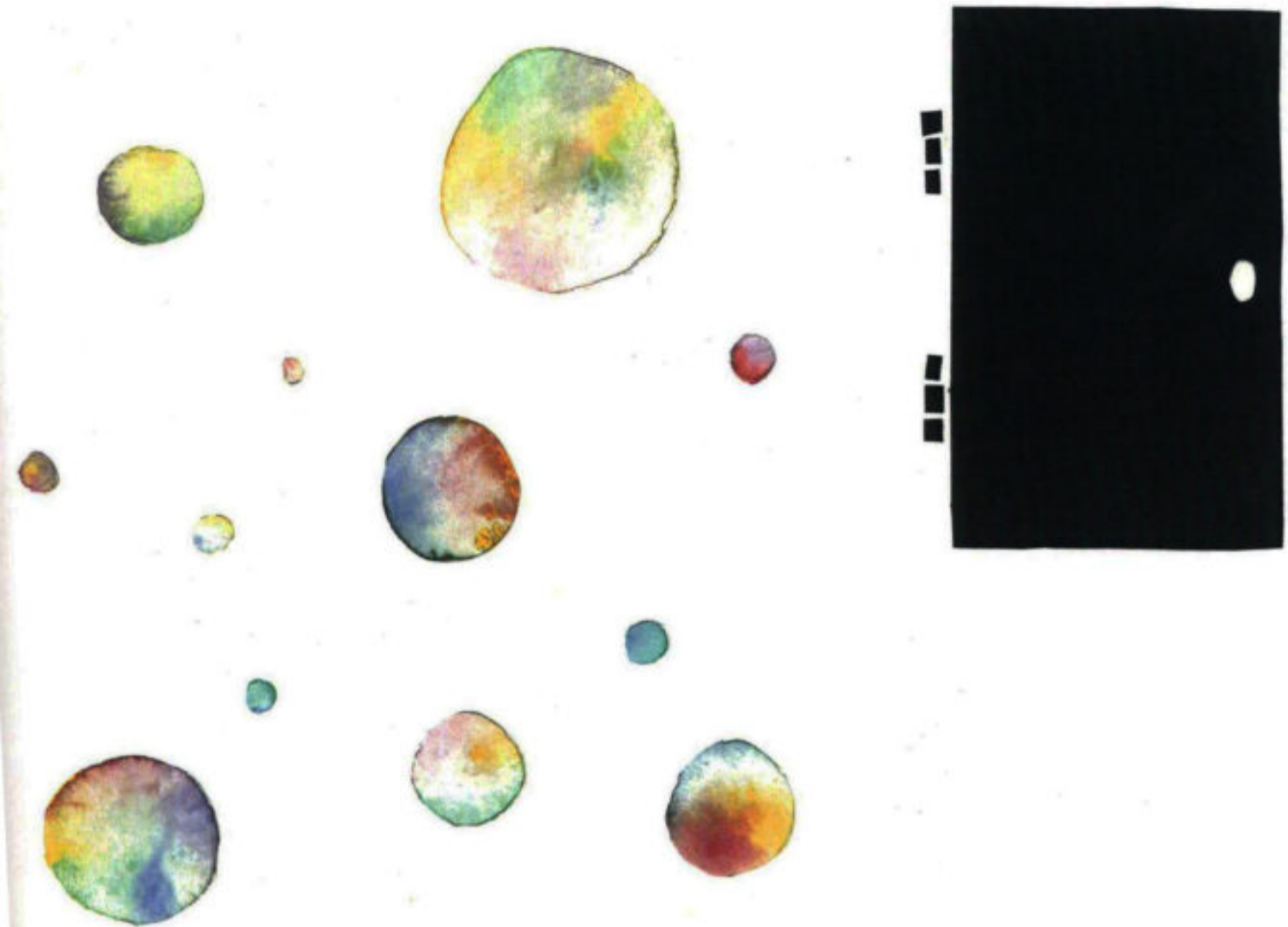
เรื่องและภาพ นภมณ นภาศรี

สี่ใหม่ขงเด็กชาย

เรื่องและภาพ นภมณ นภาศรี

เด็กชายคนหนึ่งมีร่างกายที่มีคุณสมบัติพิเศษ สามารถดูดซับสีส่นของเรื่องราวต่าง ๆ ได้

เมื่อแรกเกิดร่างกายของเด็กชายมีสีขาวสะอาด

แต่เมื่อเวลาผ่านไป ประสบการณ์ต่าง ๆ ก็ทำให้ร่างกายเริ่มมีสีส่นขึ้นมา

พ่อของเด็กชายเป็นนักเดินทาง
พ่อเดินทางไปยังสถานที่ต่าง ๆ ทั่วโลก
และในทุก ๆ ครั้งทีกลับมาจากการเดินทาง
พ่อก็จะมีเรื่องราวสนุกสนานที่เต็มไปด้วยสีสัน
มาเล่าให้เด็กชายฟัง สีสันจากสถานที่ต่าง ๆ ที่พ่อได้พบ
ซึมผ่านเรื่องราวของพ่อมายังร่างกายของเด็กชาย

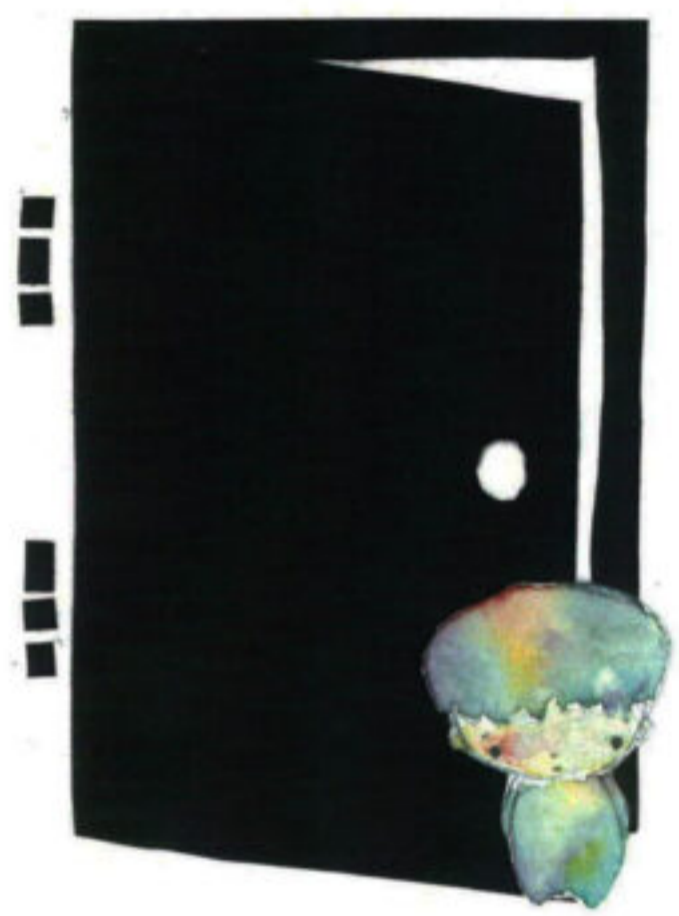
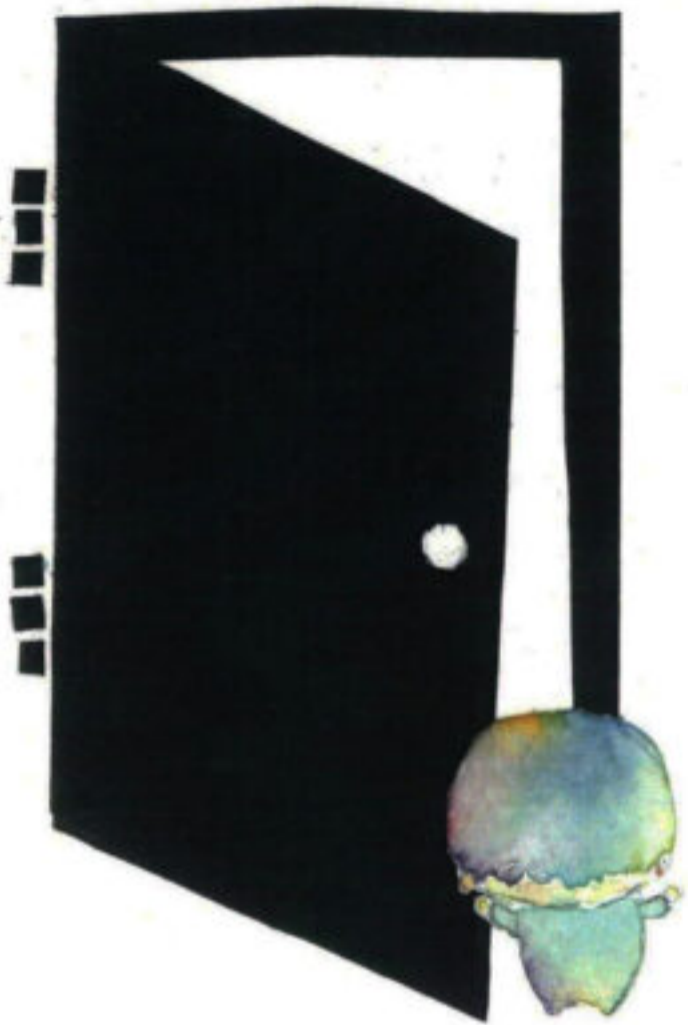

เวลาผ่านไปไม่นานร่างกายของเด็กชายก็เต็มไปด้วยสีสันท พ่อบอกว่าเมื่อโตพอ
พ่อจะพาเด็กชายออกไปสัมผัสเรื่องราวและสถานที่ต่าง ๆ ด้วยตัวเอง
สำหรับเด็กชาย พ่อเป็นทั้งสุดยอดนักเดินทางและนักเล่าเรื่องที่เก่งที่สุด

และเป็นอีกครั้งที่พ่อได้ออกเดินทาง
ตามหาเรื่องราวใหม่ ๆ

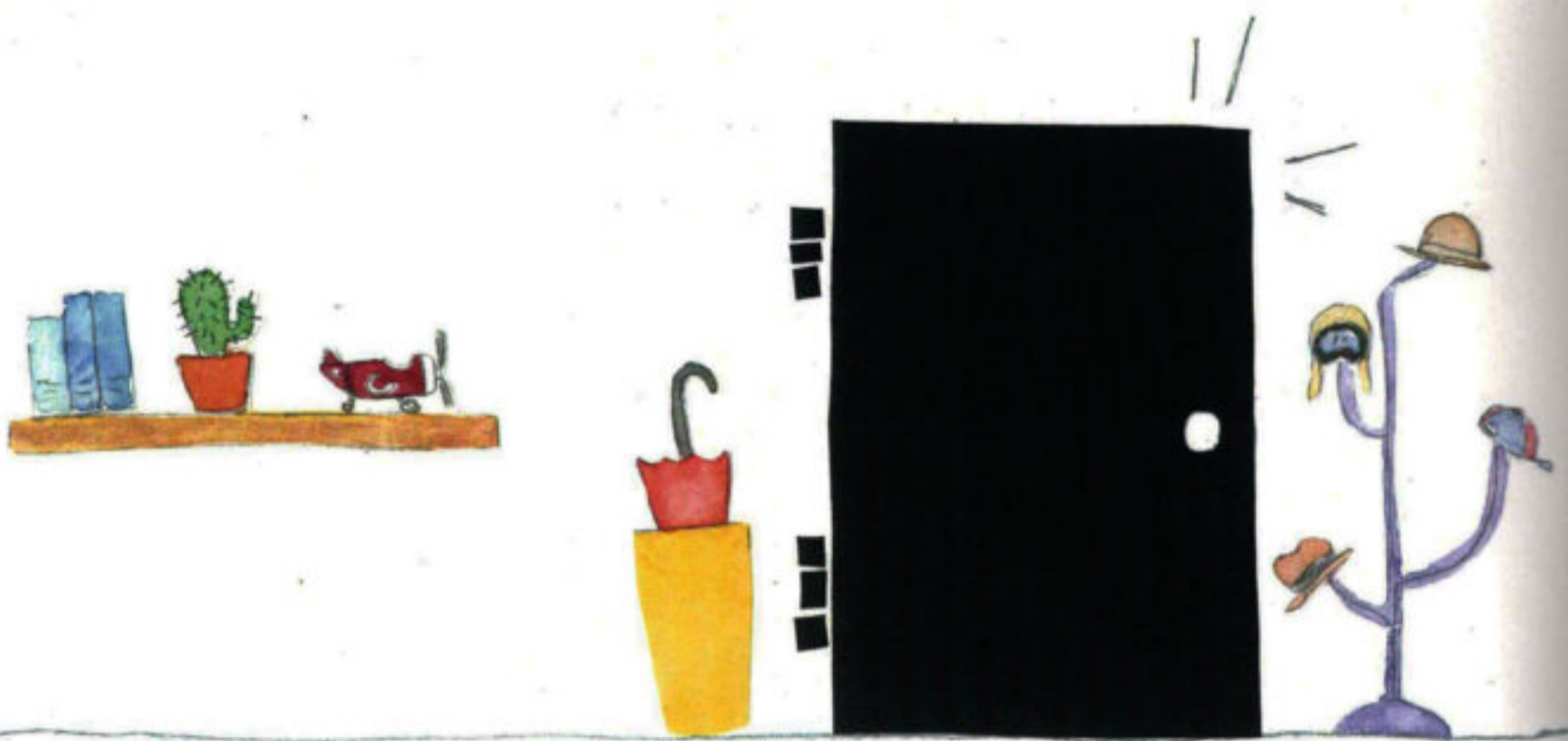

แต่ครั้งนี้ไม่เหมือนกับทุกครั้ง
การเดินทางครั้งนี้ของพ่อช่างแสนยาวนาน
เด็กชายเฝ้ารอการกลับมาพร้อมกับเรื่องราวสนุก ๆ ของพ่อ

เวลาผ่านไปหลายปีเด็กชายยังคงเฝ้ารอ และพ่อก็ไม่มีความหวังว่าจะกลับมา
เด็กชายเก็บตัวอยู่ในบ้านเพียงลำพัง เขาทั้งโศกเศร้าและโดดเดี่ยว
เมื่อไม่มีเรื่องเล่าของพ่อ สีสันบนตัวเด็กชายก็ไม่เพิ่มขึ้น
แต่เด็กชายยังคงจำเรื่องราวต่าง ๆ ที่พ่อเล่าได้ดี

วันหนึ่งมีเสียงเคาะประตูหน้าบ้านดังขึ้น เด็กชายเปิดประตูออกแล้วพบกับคุณนากทะเลตัวเล็ก
รู้สึกผิดหวังนิดหน่อยที่หน้าประตูไม่ใช่พ่อ และประหลาดใจที่นากทะเลตัวนั้นมีสีเหมือนกับ
ภาพถ่ายขาวดำ คุณนากทะเลบอกว่าตนเองและเพื่อน ๆ เพิ่งย้ายมาอยู่ละแวกนี้
จึงอยากชวนเด็กชายไปรับประทานอาหารค่ำเพื่อทำความรู้จักกัน

คุณนากทะเลยื่นซองจดหมายเล็ก ๆ สีขาวดำ
ที่ภายในมีบัตรเชิญและแผนที่บ้านให้เด็กชาย

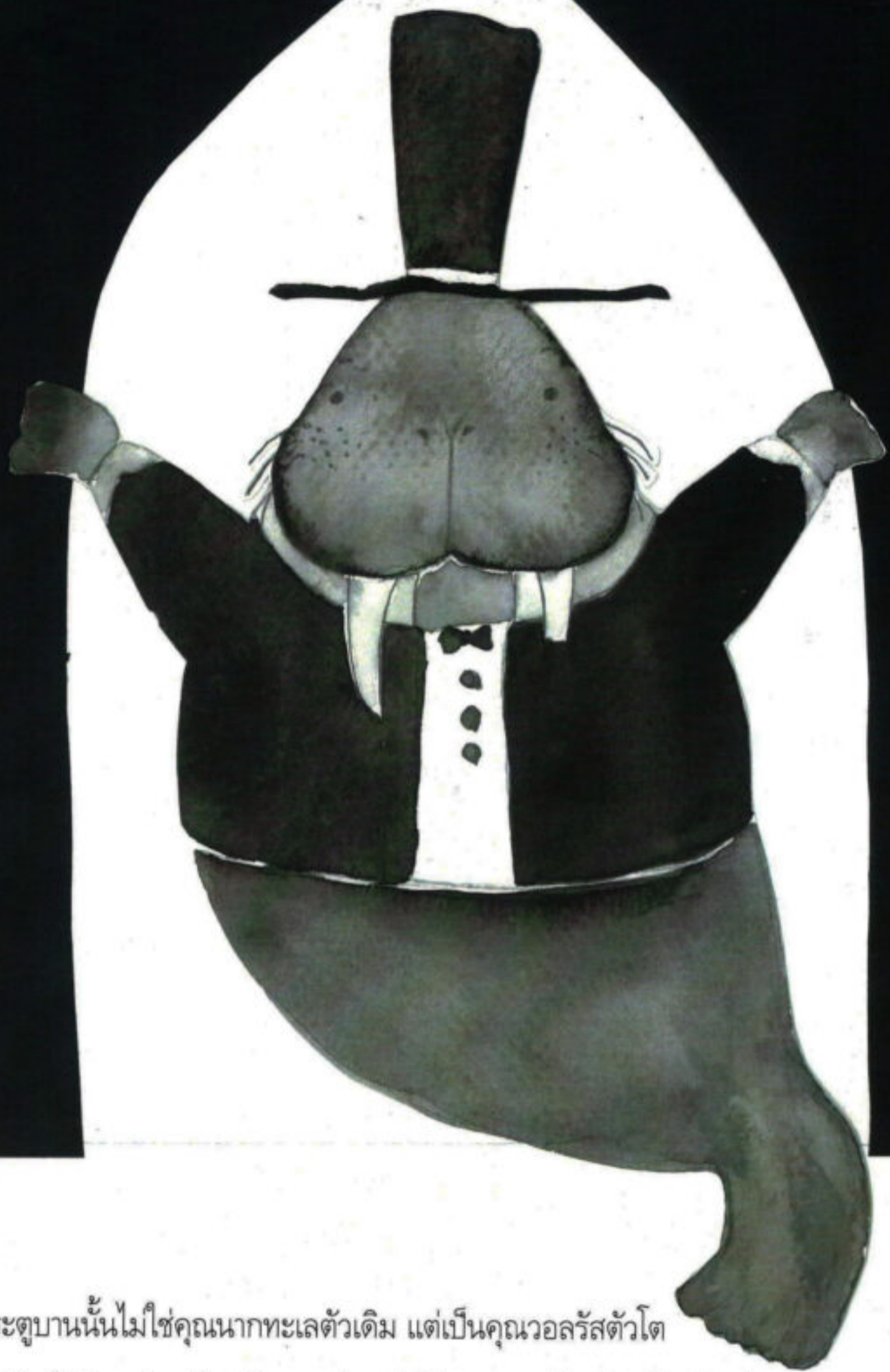

หลังจากครุ่นคิดอยู่พักใหญ่ เด็กชายตัดสินใจตอบรับคำเชิญด้วยความรู้สึกตื่นเต้นและสับสน
การออกไปนอกบ้านเป็นเรื่องแปลกใหม่ เพราะเด็กชายไม่ได้พบเจอใครมาหลายปี
แต่ก็คิดว่าการออกไปเจอเพื่อนใหม่ ๆ อาจทำให้รู้สึกโดดเดี่ยวน้อยลง

ตกเย็นวันนั้นเด็กชายเดินทางไปยังบ้านของนากทะเลตามแผนที่ที่ได้รับ
เด็กชายรู้สึกตื่นเต้นนิดหน่อย เพราะตนเองไม่เคยมีเพื่อนมาก่อน พ่อเป็นเพื่อนเพียงคนเดียวที่เคยมี
เมื่อไปถึงที่หมาย เด็กชายพบกับบ้านหลังใหญ่สีดำสนิท
เด็กชายก้าวไปที่หน้าประตูบ้าน แต่ยังไม่ทันจะเคาะ ประตูก็เปิดออก

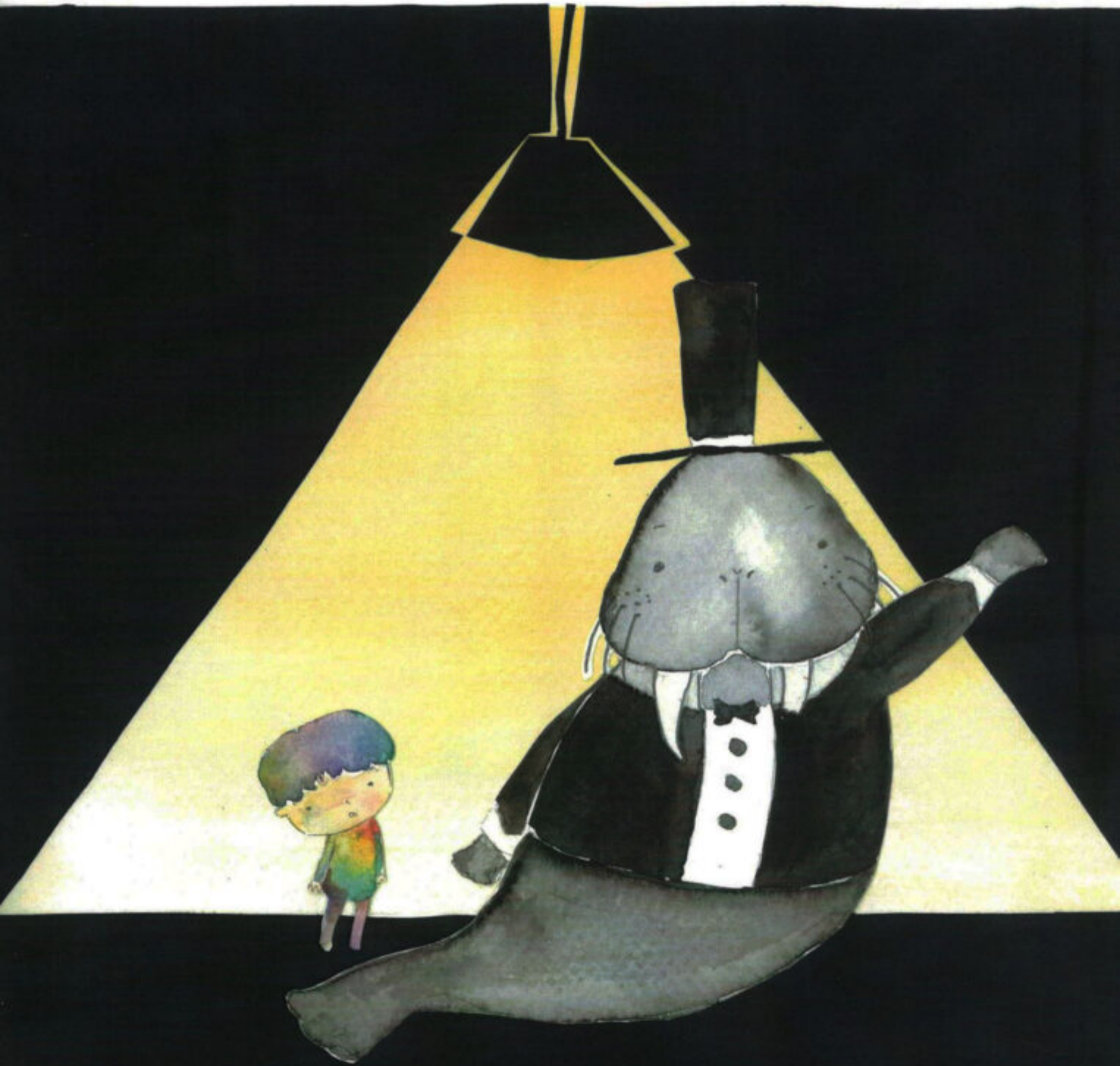

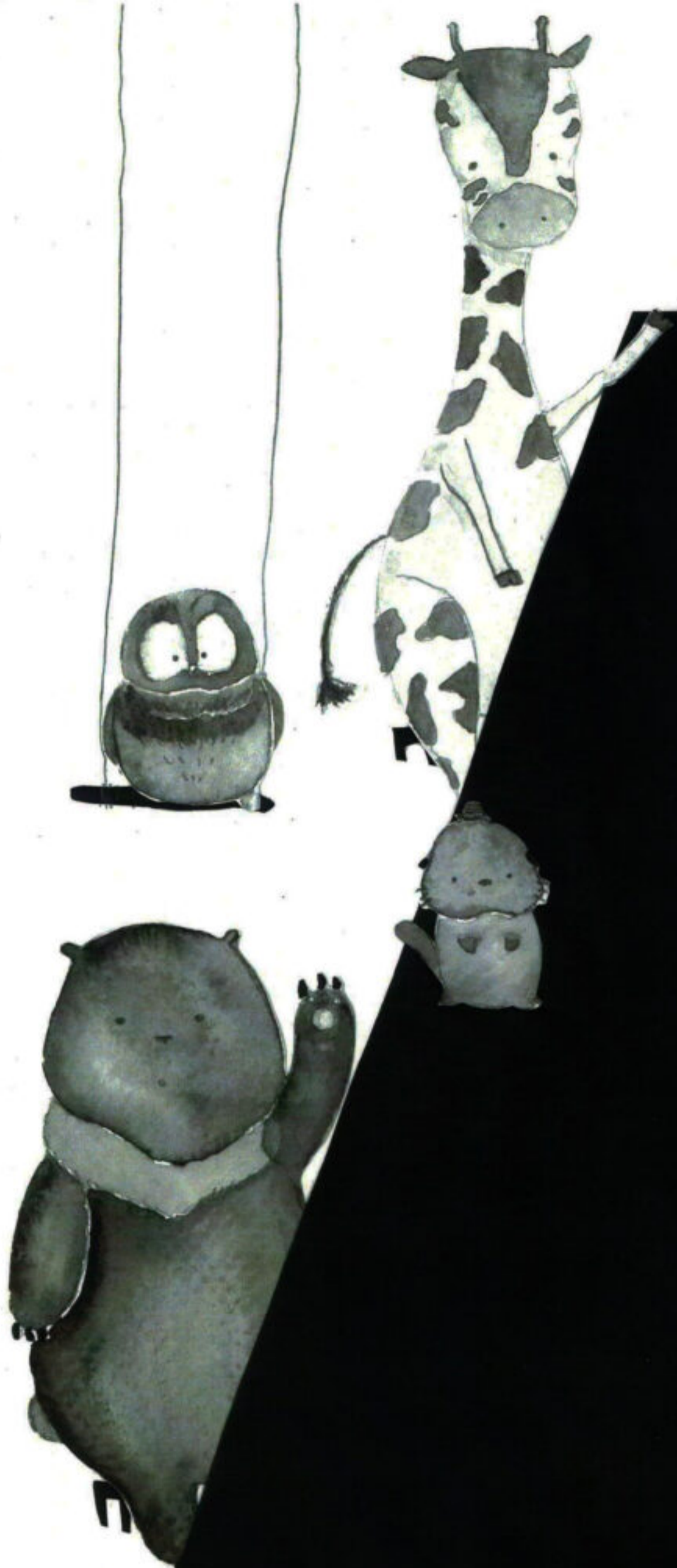

หลังประตุนั้นไม่ใช่คุณนากทะเลตัวเดิม แต่เป็นคุณวอลรัสตัวโต
คุณวอลรัสก็มีสีขาวดำเหมือนกับภาพถ่ายเช่นกัน คุณวอลรัสกล่าวต้อนรับเด็กชาย
ด้วยเสียงดังแต่ฟังดูเป็นมิตร และเชื้อเชิญเด็กชายเข้าบ้าน

เด็กชายเดินเข้าไปในตัวบ้าน และพบว่าด้านในก็เป็นสีดำสนิทเช่นกัน

ที่โต๊ะอาหาร เด็กชายได้พบกับคุณหมิ
คุณลิง คุณปลาหมึก คุณนกฮูก คุณยีราฟ
คุณหมูแปด และคุณนากทะเล อยู่กันพร้อมหน้า
และทุกคนมีสีชาวดำเหมือนกับภาพถ่าย

สัตว์ต่าง ๆ แนะนำตัวกับเด็กชาย และพูดคุยกันตลอดมื้อเย็น
เด็กชายได้รู้ว่า เพื่อนใหม่ทุกตัวอาศัยอยู่ด้วยกันในบ้านหลังนี้
ไม่เหมือนกับสัตว์ในที่ต่าง ๆ ที่พ่อเคยเล่าให้ฟัง

หลังมือเย็น เด็กชายเริ่มจะคุ้นเคยกับเพื่อนใหม่

ทุกคนก็ให้ความสนใจ และเอ่ยชมสีสันทันตัวเด็กชายเพราะดูแปลกตาไปจากสีชาวดำของเพื่อน ๆ

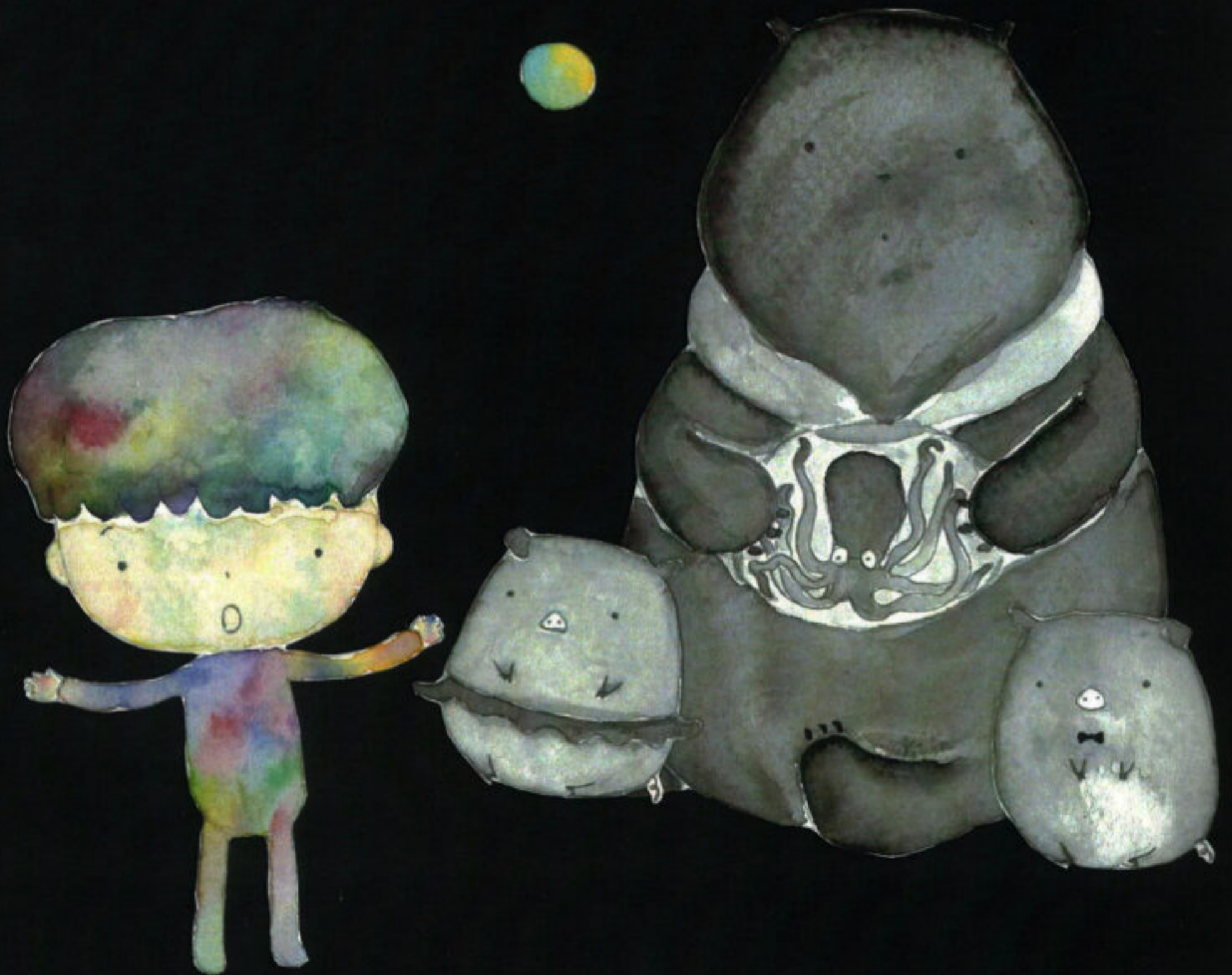
เด็กชายกล่าวขอบคุณ และชมว่าสีชาวดำบนตัวเพื่อน ๆ ก็ดูสวยแปลกตาสำหรับตนเช่นกัน

เด็กชายเล่าให้เพื่อน ๆ ฟังว่า

สีสันทันร่างกาย มาจากสีสันทันของเรื่องราวสถานที่ต่าง ๆ ที่พ่อเคยเล่าให้ฟัง

ถ้าเพื่อน ๆ สนใจ เขาก็อยากจะเล่าเรื่องราวที่เต็มไปด้วยสีสันทันให้ฟัง

เพื่อเป็นการตอบแทนที่เลี้ยงอาหารค่ำ

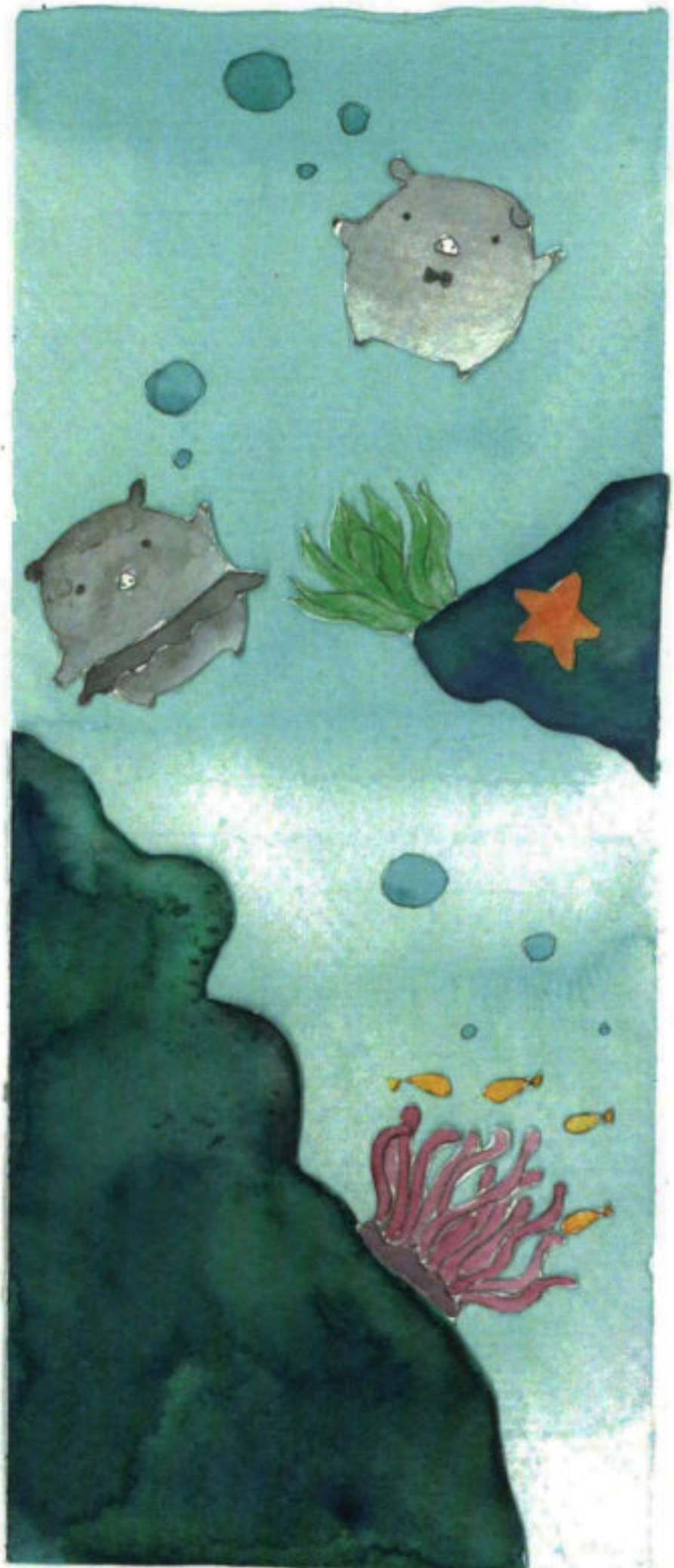
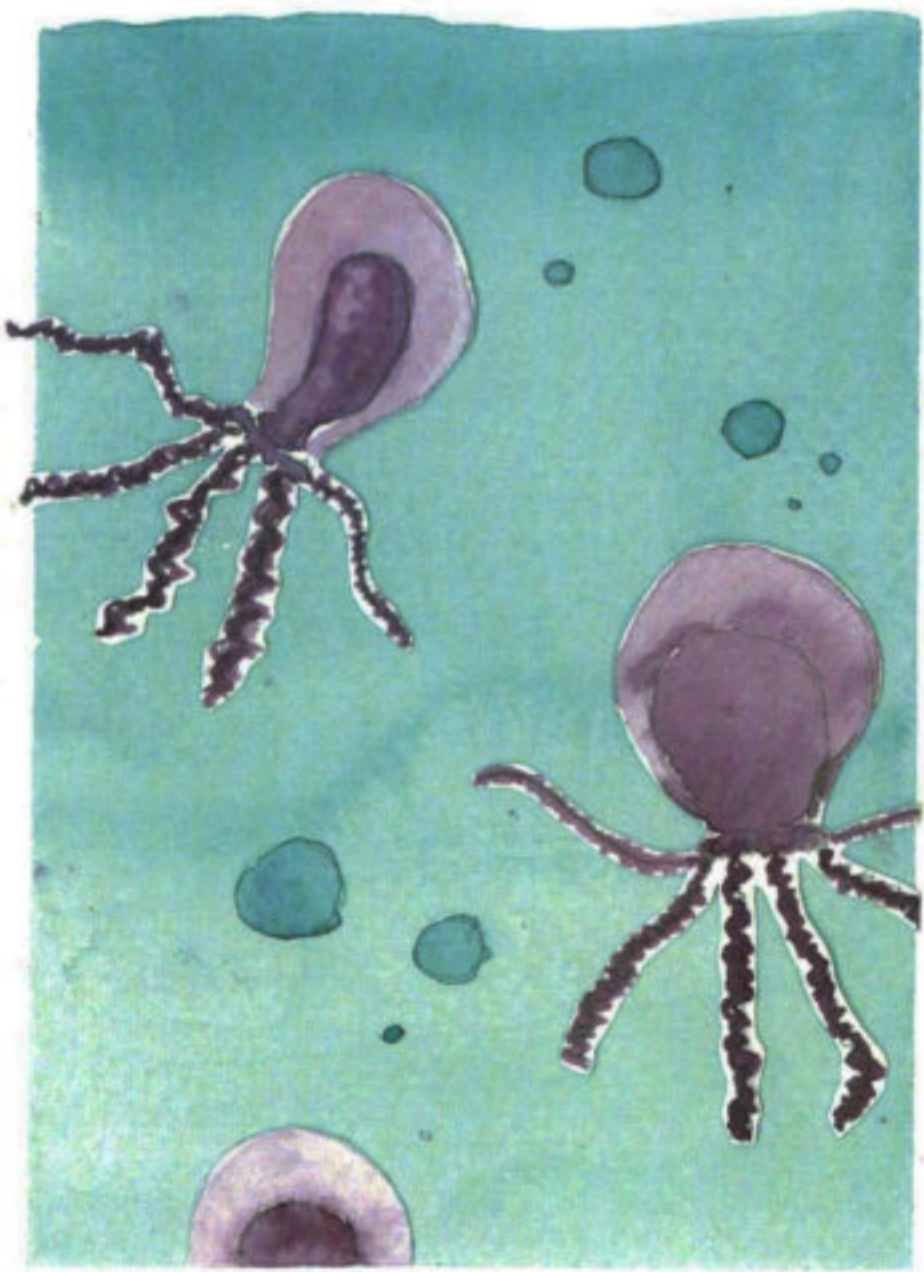

เพื่อน ๆ ตอบตกลง เด็กชายจึงเริ่มเล่าเรื่องราวของพ่อจากความทรงจำ..

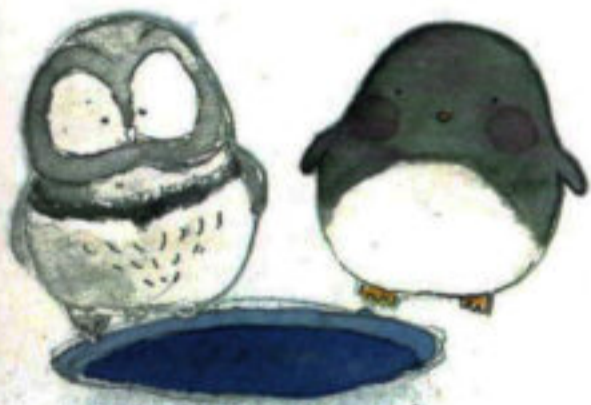
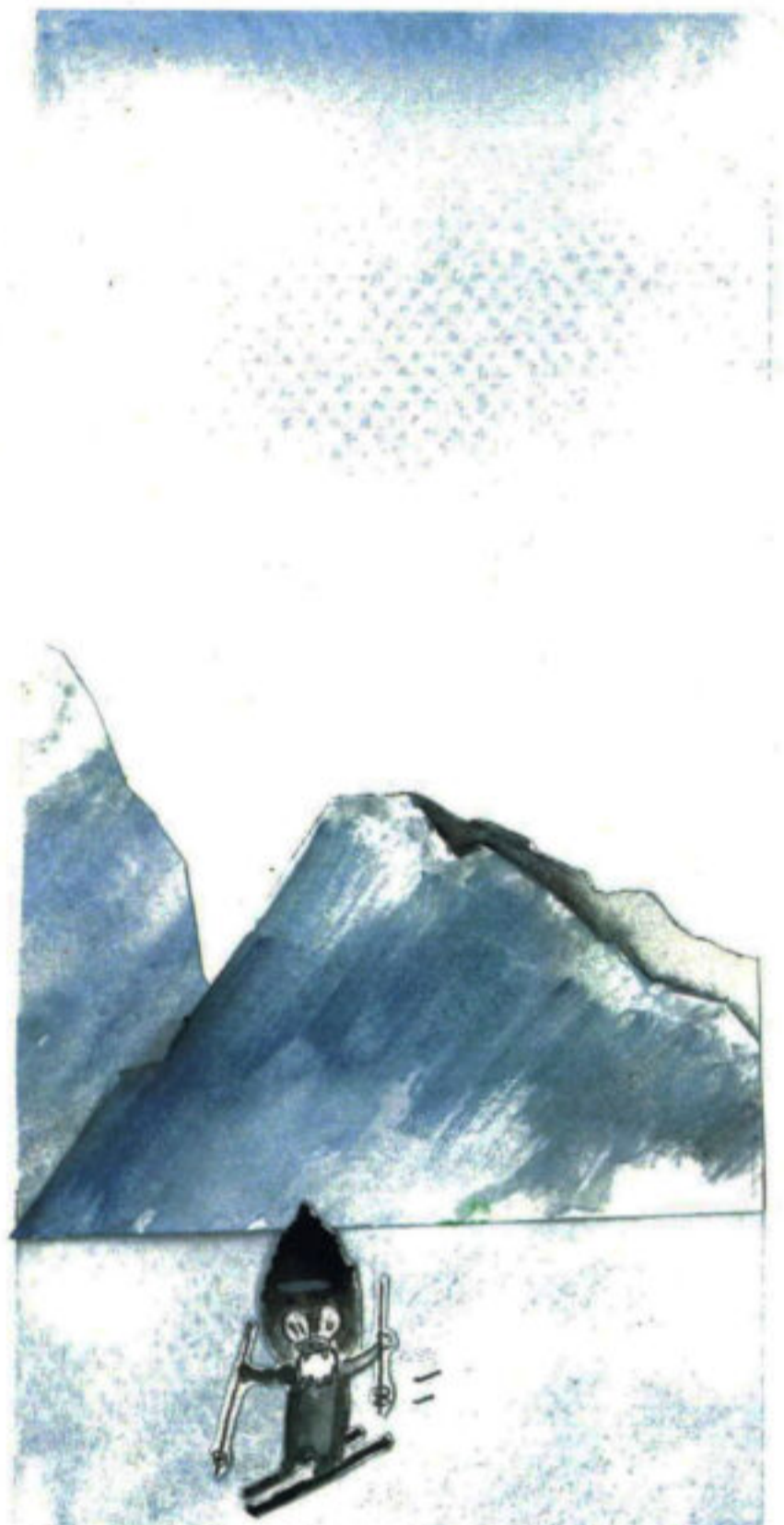

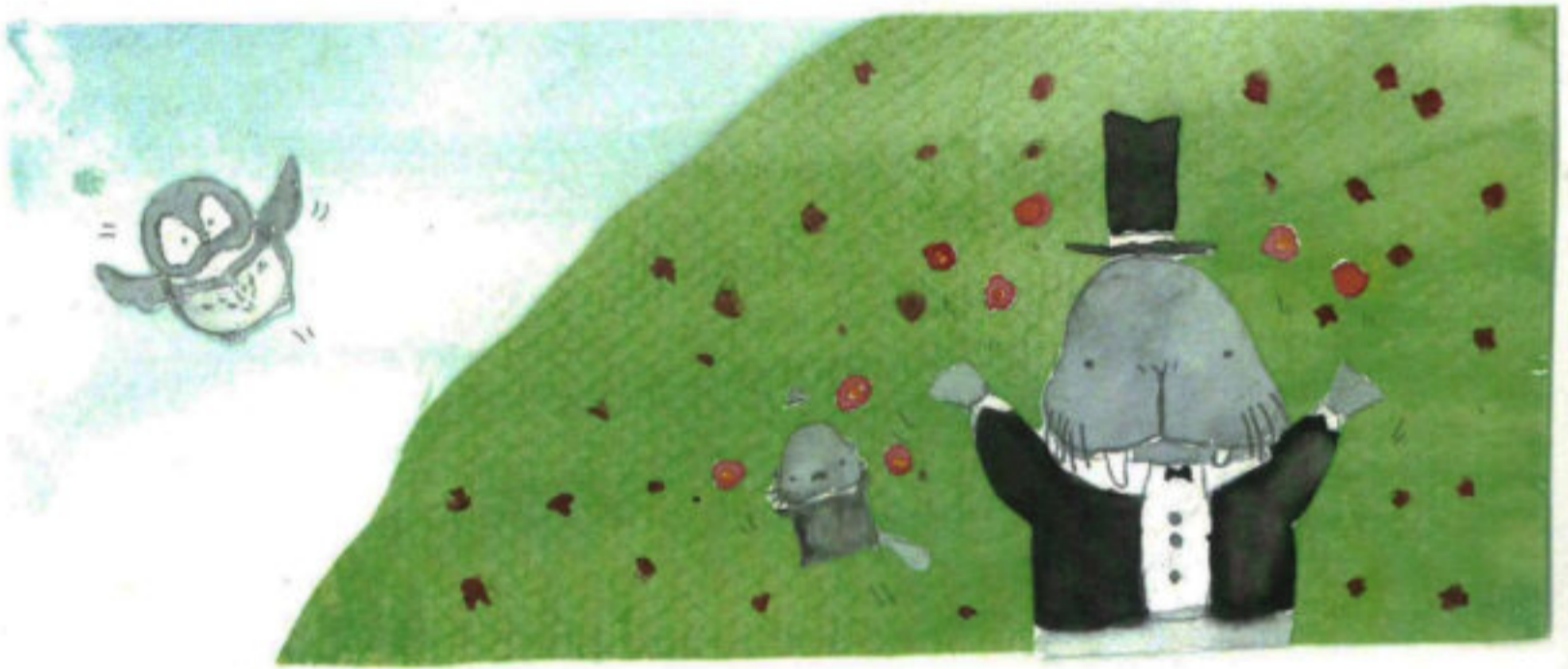

บ้านสีดำหลังใหญ่มีเสียงหัวเราะและพูดคุยกันตลอดทั้งคำคืน

หลังจากเล่าเรื่องราวให้เพื่อน ๆ ฟังจนเหนื่อย เด็กชายก็กลับบ้านหลังเดิม
แต่ไม่ได้รู้สึกโดดเดี่ยวเหมือนเดิมแล้ว เด็กชายมีความสุขที่ได้พูดคุย
และแลกเปลี่ยนเรื่องราวต่าง ๆ ให้เพื่อน ๆ ฟัง
เขาอนคิดว่าวันพรุ่งนี้จะเล่าเรื่องอะไรอีกดี และผล็อยหลับไปด้วยใบหน้าเบือนยิ้ม

เช้าวันต่อมา มีเสียงเคาะประตูดังขึ้นหน้าบ้าน

เมื่อเด็กชายเปิดประตูออกก็พบกับเพื่อน ๆ กำลังคอยอยู่ด้วยท่าที่ตื่นเต้น

เด็กชายสังเกตเห็นว่าทุกคนไม่ได้มีเพียงสีเขาดำเหมือนภาพถ่ายแล้ว

ทุกคนมีสีสันเหมือนกับสีของสัตว์ในที่ต่าง ๆ ที่พ่อเคยเล่าให้ฟัง

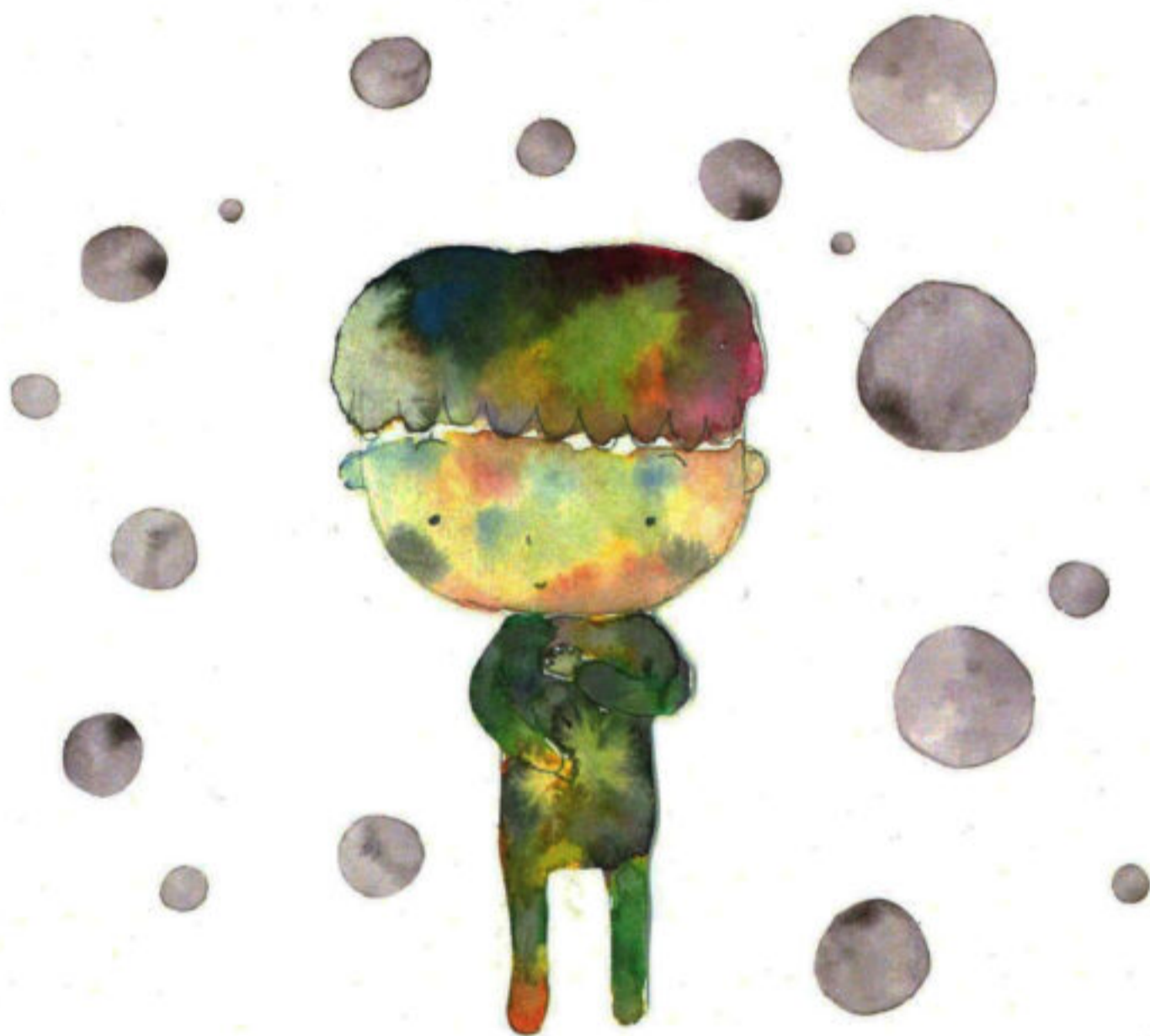
ซึ่มอยู่คนละชนิดคนละหน้อยผสมกับสีเขาดำในตัว

เด็กชายรู้สึกประหลาดใจกับสีที่แปลกไปของเพื่อน ๆ

แต่ยังไม่ทันจะอ้าปากถาม เพื่อน ๆ ก็ชักชวนให้ออกจากบ้าน

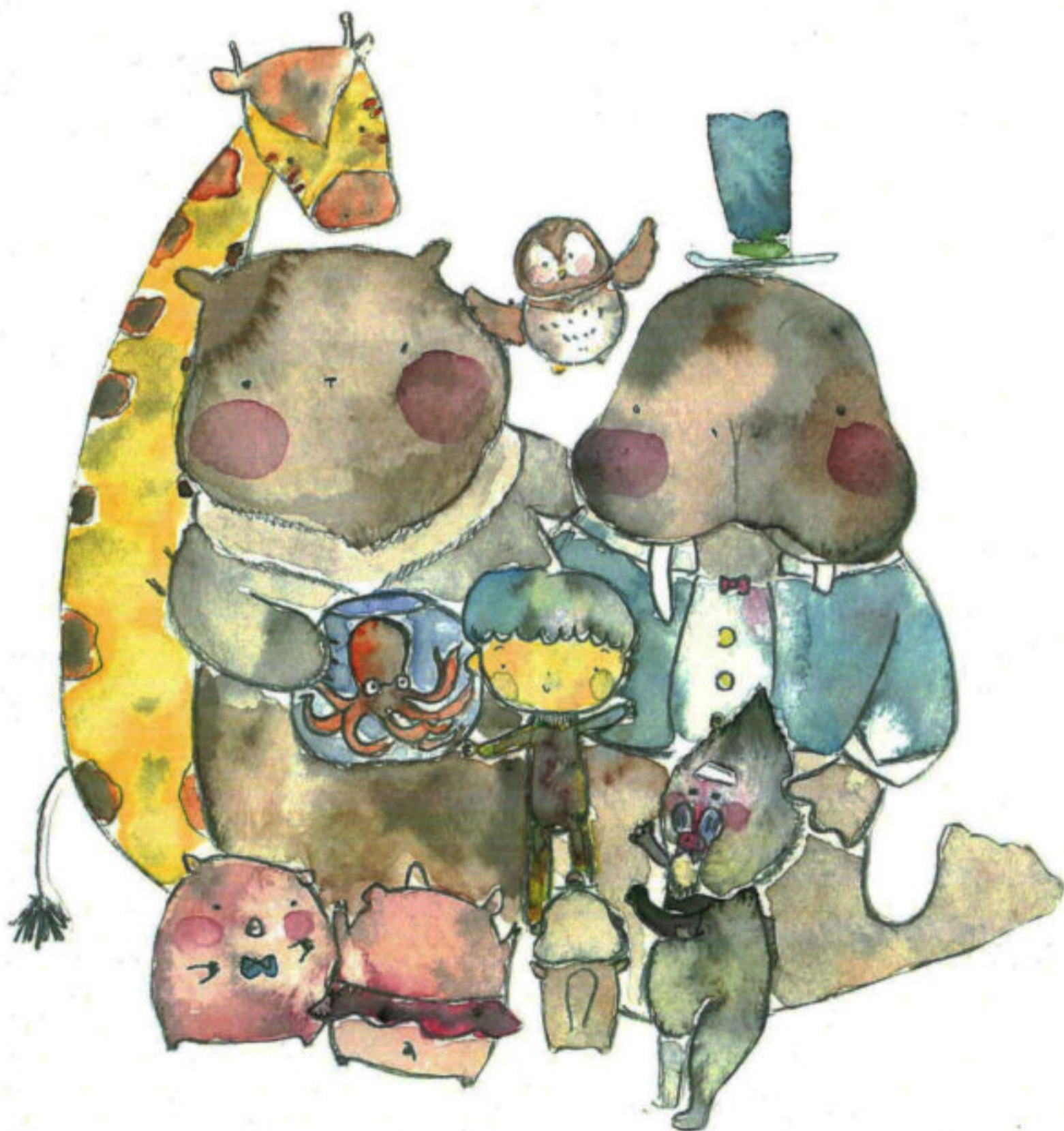

คุณนากทะเลสังเกตเห็นว่าบนตัวเด็กชายก็มีบางสิ่งที่แปลกไปเช่นกัน

เด็กชายก็มองตนเองและพบว่าบนร่างกายมีสีชาวดำที่เหมือนกับรูปถ่ายซีมลงมาที่ตัว

เด็กชายรู้ได้ทันทีว่าสีนั้นมาจากการแลกเปลี่ยนเรื่องราวและมิตรภาพที่เพื่อน ๆ ได้มอบให้
และสีที่ได้รับจากเพื่อน ๆ นี้ก็ทำให้เกิดการตัดสินใจครั้งใหญ่
เด็กชายกอดลาเพื่อน ๆ ขอขอบคุณสำหรับสีสันใหม่แสนวิเศษ และสัญญาว่าเมื่อกลับมาพบกัน
จะมีเรื่องราวสถานที่ใหม่ ๆ มาเล่าให้เพื่อน ๆ ฟัง

เด็กชายตัดสินใจแน่วแน่ว่าถึงเวลาแล้วที่จะออกเดินทาง
เด็กชายอยากออกไปรู้จักโลกกว้างด้วยสายตาตนเอง
และเชื่อว่ายังมีสีสันใหม่ ๆ อีกมากมายรอมาเติมเต็มพื้นที่บนตัว

ถึงคุณพ่อที่รัก

ถ้าพ่อกลับมาบ้านแล้วไม่เจอผม
อย่าตกใจนะครับ เพราะผมกำลังออกเดินทาง
ตามหาสีสันให้ชีวิตของผมเอง

สักวันหนึ่ง เราอาจจะพบกันข้างนอก
ในโลกกว้างที่พ่อเคยเล่าให้ผมฟัง
ถึงตอนนั้น ผมจะเป็นฝ่ายเล่าเรื่องราวต่างๆ
ให้พ่อฟังบ้าง แล้วพบกันนะครับ

รักและคิดถึงพ่อที่สุด

ลูกชายของพ่อเองครับ

นามณ นภาศรี (มายด์)

เกิดวันที่ ๑๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๘

จบการศึกษาระดับประถมที่โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา

จบการศึกษาระดับมัธยมที่โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา

กำลังจะสำเร็จการศึกษาจากสาขาวิชาวรรณกรรมสำหรับเด็ก

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑

สีใหม่ของเด็กชาย

เรื่องและภาพ : นามณ นภาศรี

หนังสือภาพสำหรับเด็ก ๔ ปีขึ้นไป

ต้นฉบับวรรณกรรมสำหรับเด็กนิพนธ์ ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๐

ผลงานสร้างสรรค์ในรายวิชา วด ๔๕๑ ภาคนิพนธ์ทางวรรณกรรมสำหรับเด็ก

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวรรณกรรมสำหรับเด็ก

ศูนย์การศึกษาระดับปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

โทรศัพท์ ๐๘๗-๖๘๐-๒๓๓๒ E-mail paopao_mild@hotmail.com

อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ยุศยา อัยศิริ

กองบรรณาธิการ ภัทร เอี่ยมใจบุญ , ชินทนต์ ภัคดีศรี

พิมพ์ที่ ๑๔๙๑ ถนนพระรามสี่ แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

